

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifa, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

O bună străduință.

Este o credință pe care nu o mai poate combate nimenea, că băncile sunt niște așezăminte, cari aduc folos mare poporului în mijlocul căruia se află, întrucât oamenii nu abusează de ele, adevărat întrucât oamenii luând împrumuturi dela ele, le folosesc cuminte, ca să-și sporească prin ele averea, nu să și-o îngreuneze și primejduiască fără cale. Fac și rău băncile, anume oamenilor cu minte ușoară, care și când n'au lipsă, tug și iau bani împrumut și-i cheltuesc pe nimicuri, și-apoi nu-i mai ved plătiți.

În mare însă socotit lucrul, băncile sunt de netăgăduit folos: au stîrpit aproape de peste tot locul cămătăria cea care jăfuia poporul fără milă, și au învățat pe oameni a-și cruța mai bine bănișorii agonisiți, decum odinioară îi cruțau. Ce făceau în vremile vechi cu banii? Așezau galbenii și talerii și »hușoșii« »în dungă« pe fundul lăzilor, și suta de galbeni sau de taleri așa așezată, și peste 10 și peste 20 și peste 50 de ani, tot numai o sută era, de crescut nu era vorbă. Azi suta o pui

spre cruțare la bancă și peste 12—14 ani ai două din una, ear' la 24—25 ani ai patru sute din una. Deci bogăția privată crește frumos.

Și mai e un folos: auzind Stan și Bran, oameni cruțători, că bogătanul cutare care altă-dată ținea banii »în dungă« în ladă, acum îi pune la bancă, unde cresc an de an, se îndeamnă și ei a merge cu prisosul lor și a-l depune la bancă, și pun azi, și pun mâne, și le place cum cresc banii, și cruță mai departe, și dela ei iau alții pildă, — și așa băncile sunt indirect așezăminte, care învață și îndeamnă pe oameni la cruțare, la această virtute de mare preț.

Și mai e un folos: În vremile când bănci nu erau și banii erau pe la oameni prin lăzi, zi de zi se auzea că mai ici mai colo au omorît pe cutare om și i-au furat banii, și bandele de hoți erau mai dese ca haitele de lupi, și codrii erau locuri de perzare pentru călători, și Rozsa Șandor și Dăian erau mai vestiți în țară ca înșiși craii țerilor. Băncile au stîns și aceste nenorociri, căci știind oamenii răi că nime nu-și mai ține banii acasă, ci îi are puși la bancă, ear' acolo nu poți să străbați ficum, s'au așezat, s'au stîns, s'au potopit de

tot mulții reufăcători, cari bântuiau ținuturile toate.

Sunt bune băncile, dar' au aflat oamenii că ar putea fi și mai bune, dacă ele s'ar ocupa și mai mult așa zicînd cu mărunțisuri de afaceri, cu care ele azi nu se ocupă. Băncile de pe la noi toate dau numai împrumuturi mai măricele, dela 50 de cor. în sus, cu mai mici, nu-și fac de lucru.

La poporul nostru însă, de multe ori i-ar trebui și împrumuturi mai mici, chiar de 10 coroane, de 20, de 30, etc. și acelea să le capete atunci *îndată* când le cere, mai ales în timpul lucrului de câmp. Și cu băncile astea mai mari asta nu prea merge, căci întâi și întâi ele nu votează împrumuturile chiar în toată ziua, ci odată ori de 2-ori pe săptămână, și-ți trece vremea până să capeti banii, a doua e rău că vrînd să capeti împrumut, în loc de 10—20 cor. ce ți-ar trebui, ești silit să ceri 40—50 și căpătîndu-le le strici pe toate, deși lipsă ai fi avut numai pe jumătate.

De aceea au venit unii oameni și au zis: ar fi bine să înființăm pentru poporul de jos și atari bănci, cari să dea oamenilor împrumuturi *mici*, așa de mici pe cât le trebuiesc, și *îndată* când

FOIȚĂ

Crăciunul în tabără.

(CÂMPIA ZMARDAN, 1877).

de

George Coșbuc.

Și-acei ce de-apururi au glume,
Azi tremură muși și 'nghetați,
În jalea cea fără de nume
Pustii ei se simt și-aruncați
Departa la margini de lume.

Ear' cortul îngropat e 'n zăpadă;
Nu-i ușă, nu-i cale, nu-i loc.
În haine ca 'n zi de paradă,
Țin pânea 'nghiețată la toc,
Stînd unul într'altul grămadă.

E freamăt în zare; e tunul
Ori cântec de clopot din sat?
Crăciunul e astăzi, Crăciunul
Flăcării țin capul plecat,
Și plînge 'necat câte unul...

Ard vesele flăcări pe vatră;
Și-ai casei la masă, gătiți.
Vin oaspeți, și cănele latră;
Le ies înainte grăbiți
Ai casei pe pragul de piatră.

Ear' pânea pe masă, vecină
Pe neted, întinsul ștergar,
Cu vinul din oala cea plină;
Și însuși bunicul, cel rar
La vorbe, azi ride și 'nchină.

Cu cărpa la spate legată
Nevasta se 'nverte avînd
Spre toți câte-o vorbă 'mbunată,
Și, locuri pe laviți făcînd,
E suflet și inimă toată.

Din leagăn îi bălbaie-odorul
Să luptă din mâni și e 'n nor
Să-și ducă la gură piciorul...
Afară e soare subt nor,
Dar' haină de aur e norul.

Și-i hohot și riset în stradă,
Și însuși bunicul acum
Se 'ndoiaie spre geamuri să vadă
Amestecul vesel din drum
Și lupta cu plumbi de zăpadă:

O ceată mai mare de fete,
Au prins pe flăcăi mai puțini.
Și-aprinsă e lupta 'ntre cete,
Și toți de zăpadă sunt plini
Și 'n gură și 'n sinuri și 'n plete.

Și-aici în pierduta câmpie
Sunt ninse cărările-acum,
Și sbuciumă vîntu 'n mînie,
Ear' corbii 'n pribeagul lor drum
Dau roate prin zarea pustie...

le cer! De acest fel sunt băncuțele așa-zise »Raiffeisen«, de cari am înființat și noi unele aici, se fac multe prin comitatul Sibiului și prin Germania mai ales.

O pornire laudabilă vedem făcându-se zilele astea în Sibiul, prin dl V. Tordășan, secretarul Reuniunii agricole române, care în Sibiul însuși se străduiește a aduce poporul econom la aceea, ca să înființeze o bancă de asta mică populară, care să slujească poporului econom cum arătarăm mai sus. În Sibiul mai sunt 4 bănci mari, care de care mai bogată, milionare toate, și ai crede că o atare bancuță se n'aibă ce mai căuta aci. Noi credem însă că are; și în tot locul pe lângă băncile mari ar avea loc, ba ar fi de dorit să se înființeze negreșit și atari băncuțe, cari lucrează cu împrumuturi măruntă. Asta pentru poporul mare, ar fi un lucru care ar însemna un pas înainte întru ajutorarea lui în cele economice.

Din punctul acesta de vedere, nu putem decât să salutăm cu căldură frumoasa străduință dela Sibiul, dorind ca și pe la noi să se lucreze mult și serios în acest sens, la orașe ca și la sate!

Cultura indoită a pământului.

Pământul este supus culturii indoite, când în același an se iau de pe el două roade. O astfel de cultură la noi nu se prea face. Cositul de două sau de trei-ori a livezilor de

Isbutirea este răsplata stăruinței până în sfârșit.

Turnurile cele mai înalte în Petersburg, capitala împărăției rusești, sunt ale bisericii S. Petru și Paul. Virful turnului, care dela pământ se vede mititel de tot, și ca și când s'ar pierde în înaltul cerului, de fapt iese din un glob de o mărime însemnată, pe care stă un înger, ce ține o cruce mare în mână. Acest înger avea odinioară mare trebuință de-a fi reparat; din această cauză era mare neliniște, și stăpânirea a fost adusă în mare strâmtoare. Intocmirea unei schele la o așa mare înălțime, ar fi costat mai mulți bani, decât sunt vrednici toți îngerii de felul acesta. Cu sfătuirii fel și fel, toate fără nici un folos, a trecut mult timp.

Intre mulțimea de gură-cască,

iarbă naturală nu se poate socoti ca cultură indoită. Pășunatul de toamnă al miriștilor, ce primăvara se samănă cu cucuruz, de asemenea nu se poate socoti ca a doua roadă de pe același loc într'un an. Ear' trifoaie și lucernă, împreună cu spicoase, se samănă rar de tot la noi.

S'ar putea încâtva număra între modurile de cultură indoită: obiceiul de-a pune printre cucuruz: fasole, crumpene și cânepă de sēmēnță, ori apoi napi și curechiu; căci cu chipul acesta locul se întrebuintează cât de bine. Totuși nici modul acesta nu poate fi pus cu drept cuvânt în rîndul culturii indoite; deoarece aceasta presupune sãmănarea și recoltarea a două plante deosebite la termene deosebite în același an.

Astfel este, când s. p., în grăul sãmănat de toamna, de cu primăvară sãmănam trifoiu. După-ce am secerat holda trifoiul se desvoaltă în toată puterea și toamna avem o a doua roadă de mare preț, neasămănat mai prețioasă decât miriștea.

Cultură indoită facem și când, s. p., miriștea de grău, sēcără sau orz o arăm îndulă după secere și sãmănam cucuruz de nutreț, mohor, mazărice, meiu ș. a.

Aceste plante se desvoaltă destul de bine până toamna, mai cu samă umblând timp priincios. Dacă unele din ele, cosindu-se, se pot usca, le vom întrebuinta ca nutreț pentru iarnă. Ele

cari în toate zilele își aținteau privirile și cugetele spre înger, era și un om cu numele Teluchkin. Acest bărbat era un dibaciu acoperitor de case, și în decursul timpului speculațiunile lui luară o intrupare practică, nu ca planurile pripite și netrebnice ale celorlalți oameni fără nici un căpētăiu. Turnul era coperit întreg-întreguț cu tînchea într'aurită, și de jos se vedea ca și când ar fi o singură lespede de aur. Însă Teluchkin știa, că tablele de tînchea sunt prinse cu cuie puternice ieșite înafară pe de laturile turnului.

După-ce el s'a gândit la toate acestea, și după-ce în urmă a luat o hotărîre, merse la stăpânire și s'a îmbiiat să repareze îngerul, fără de a se folosi de schelă și fără nici un ajutor, cu condiția însă ca, după sėvîrșirea lucrului, să fie răsplătit după cuviință. Condiția a fost primită.

s'ar putea păstra și murându-se, ori s'ar putea da vitelor în decursul toamnei în stare verde.

Nu e indoială, prin cultura indoită a pământului se sporește în mod însemnat venitul economului. Tocmai de aceea trebuie stăruiț în această direcțiune; altfel deajaba ne plângem de vremi grele, de date și câte toate. Cu modul de cultură de până acum, nu mai merge. Și indeosebi nu mai poate merge cu lăsatul ogorului, și cu luarea numai a unei roade, când, cum vedem, s'ar putea lua și două roade de pe același loc într'un an. Așa fac oamenii, cari stăruie înțelepțește cătră îndestulare, și așa trebuie să facem și noi. Căci, indeosebi, cine are pământ puțin și nici pe acela nu-l exploatează (nu-l lucră) în modul cel mai potrivit, cum s'o mai poată duce?

Di Dr. George Maior, în opul său „...Agricultura rațională“, recomandă următoarele culturi indoite:

a) 1. Cucuruz (cu ce de obicei se mai samănă printre el).

2. Grău și după el mazărice.

3. Orz și după el napi de miriște.

4. Sēcără și după ea mohor.

b) 1. Plante de săpat.

2. Grău apoi napi de miriște.

3. Sēcără apoi hrișcă.

4. Orz, apoi cucuruz verde ori mazărice.

c) 1. Spicoase de toamnă, apoi în miriște hrișcă cu trifoiu încarnat.

2. Trifoiu încarnat o cositură, apoi

În ziua hotărîită pentru începerea lucrării, Teluhkin se sui, pe dinlăuntru turnului până la cea din urmă fereastră, fără a lua cu sine alta decât o funie tare și nescari instrumente neînsemnate. De aici privi în jos la mulțimea ne-nuțerată de popor, și în sus cătră așa numitul ac, care se înălța strălucind la mare înălțime deasupra capului său. Inima lui însă nu s'a descurajat, și după-ce a pășit din fereastră pe coperiș, și-a început lucrarea atât de grea și primejdioasă.

Funia a tăiat-o în două și a făcut câte un ochiu la amēdouē capetele acelor bucăți, astfel că din ele și-a putut alcătui o scară bună pentru suit. Douē ochiuri le-a acățat în două cuie deasupra capului său, și în celelalte două și-a așezat picioarele. După aceea, sprijinindu-se cu degetul dela o mână în puținul spaț dintre tablele de tîn-

se samănă meu și în urmă se sădesc napi de miriște; deci în doi ani se iau 5 recolte.

d) pe un pământ nêsipos:

1. Crumpene cu alte plante de săpat.

2. Săcară, apoi seradella.

3. Cucuruz cu alte plante de săpat.

4. Săcară și apoi mohor.

Despre arat.

Aflându-ne după secere, când mulți încep a ara holdele mai de ogor, mai pentru ceva sămănătură, ținem se scoatem la iveală unele din cerințele de frunte ale aratului, se arătăm unele puncte ideale, cum s'ar zice, spre care ar trebui să tindă toți plugarii, spre binele lor propriu.

Intre lucrările de căpetenie ale pământului, aratul se poate pune în locul întâi, ca *temeiul* celorlalte lucrări. Și *temeiul* ori-cărei lucrări trebuie să fie într-o parte bun, dacă e ca lucrările următoare, să isbutească și să fie împreunate cu cel mai mare folos.

Prin arat ținim a mărungi și a face cât de afenată pătura roditoare a pământului, pentru-ca aerul, umezeala și căldura să poată străbate cu înlesnire la adâncime, mai departe ca pământul să se întoarcă și amestece cât mai bine, asemenea și gunoiul. Totodată prin arat se împuținează și stêrlesc buruenile netrebnice, ear' rădăci-

nile plantelor ce cultivăm înadins pot străbate cu înlesnire la adâncime și se pot extinde în toate părțile, adunându-și hrana trebuincioasă.

La arat trebuie însă să se țină samă mai ales de următoarele legi:

1. *Să se stărue ca prin arat încetul cu încetul pătura roditoare să devină mai adâncă*, arând din an în an *ceva mai afund*, până am ajuns la adâncimea de 16—24 centimetri. Cu chipul acesta rădăcinile plantelor pëtrund la adâncime, unde și în anii secetoși găsesc umezeală, și astfel plantele nu sunt osândite să tânjească, ori să peară.

2. Toamna mai ales pământul se ară cât mai adânc. Pentru-că pământul mort (pân'acum nelucrat) scos dela adâncime, *peste iarnă se îmbunătățește foarte mult prin lucrarea înghețului*.

Ogoritul de primăvara încă se face mai adânc decât întorsul și decât aratul de a treia-oară, în pragul sămănatului pentru spicoase. Plantelor de săpat: cucuruzului, cartofilor, napilor, ș. a. nu le strică arătura mai adâncă nici înainte de sămănat, pentru-că ele au rădăcini puternice și lungi, cu cari își caută hrana și în pământul mai bun ce, prin aratul adânc, ar fi ajuns la adâncime.

3. Locul gunoit din proaspăt și *miriștea îndată după secerat*, se ară de obicei *mai puțin adânc*. Rămânând gunoiul și miriștea la mai mică adâncime, căldura și umezeala străbat cu

turn. În această poziție a aruncat, prin o înieptare puternică, un cap al celeilalte funii peste glob, și calculul a fost făcut atât de acurat, că deja la cea dintâi încercare a ajuns după dorința lui, și a văzut capetul funiei atêrnând de cealaltă parte a globului.

Acum s'a lăsat din nou în poziția care a fost avut-o ceva mai înainte, pentru a-și trage funia bine în jurul globului, și cu ajutorul instrumentelor sale să se aiepte la vîrf; ceea-ce nu mai era pentru el lucru așa greu. În câteva clipe Teluchkin se afla lângă înger, și asculta chiuiturile de bucurie ale mulțimei, cari pătrundeau până la urechile lui ca un murmur slab de tot.

Funia pe care el și-a mai întocmit-o după trebuință, i-a ajutat ca să se și scoboare, cu ceva mai multă ușurință de cum s'a suit. În ziua următoare și-a luat o scară de funii, cu al

înlesnire la ele și le descompun mai îngrabă, astfel că planta, ce se samănă, poate trage mai mult folos pe urma gunoiului. *Când însă aratul miriștelor urmează a se face toamna, trebuie făcut adânc*.

4. Să se încungiure la arat facerea greșilor, adecă să nu rămână loc nêarat printre brezde; să nu se dee brezde prea late, și aceste să se rês-toarne toate deopotrivă, bine.

5. Ogorul de toamna poate fi cât de *brușos*, și de aceea se poate face și fiind pământul ud; numai să nu se lipească de plug.

6. De regulă pământul trebuie arat, când nu e nici prea vêtos, nici prea moale. Cel prea vêtos se lucră cu greu și rămâne brușos, cel prea moale se înțărăște din cale afară. În amândouă împrejurările arătura nu e priincioasă. Și de aceea potrivirea unui timp priincios pentru arat ajută nespuse de mult sporirea roadelor.

7. Pentru-ca locul să rămână cât mai oblu, și pentru-ca buruenile să poată rêsări cât mai bine, după fiecare arătura el trebuie grăpat. Făcând așa, arătura următoare isbutește neasămănat mai bine, și buruenile se pot stêrpi mai ușor cu plugul.

8. Pentru locurile late se recomandă și *aratul în curmeziș* din când în când. Cu chipul acesta locul se lucră mult mai bine și se perd spinările, cari se vêd la toate locurile arate numai de-a lungul

Dela brazdă.

chea, cu cealaltă mână a ridicat una din funii, acățându-o în alt cuiu, ce se afla mai sus. În acest mod a urmat el pas de pas schimbând acum un picior, acum altul, și ridicând acum o parte a funiei, acum cealaltă, până când trupul lui nu se mai putea deosebi de jos, și astfel a ajuns acolo unde turnul era așa de îngust, încât el îl putea cuprinde în brațe.

Nici ajuns aici Teluchkin nu și-a pierdut curajul. El era pregătit la greutăți, și mijloacele prin cari el voia să le învingă, erau de mirare simple, ca și lucrarea ce avea să îndeplinească de aici încolo. Cum sta atêrnat de scara sa de funii, trece o funie peste ac, și amândouă capetele aceleia le-a adus în jurul mijlocului său legându-le bine; cu chipul acesta știindu-se sigur în poziția sa, s'a sprijinit cu încetul în funie până și-a putut răzima tălpile de

cărei ajutor a isbutit să se suie din nou pentru a săvirși reparaturile trebuincioase.

Dacă vom stărui și noi cu atâta voința cătră bunurile pe cari ni-le pune în vedere îngerul cel bun, precum Teluchkin a stăruiat cătră îngerul din vîrfurile turnului, de sigur vom ajunge în societatea aceluia, și ne vom câștiga o patrie fericită pe un nou teren.

Trad. de R. S.

POMĂRIT

Udarea pomilor.

Se știe că udăm florile din oale, legumele din straturile calde, cum și alte flori și legumi; trebuie oare să udăm și pomii? Noi nu udăm holdele și alte sămănături din câmp! Nu facem aceasta, pentru că până acum ne-a fost cu neputință a da câmpului întreg umezeala reînvișetoare. Cât de bucuros am face aceasta, în anumite timpuri, dacă am putea, anume: când în arșița cea mare pământul se uscă cu totul, și grâul nu înspică, ear' cucuruzul nu rodește!

Cu livezile e alta. Unii oameni și-au făcut anumite întocmiri pentru a le uda.

Pomii noștri însă sunt aproape cu totul nebăgați în seamă în ce privește udatul; cu toate-că ei au trebuință de multă apă... E drept, că rădăcinile lor se extind departe prin pământ, sorbind umezeala; dar mai ales în timp de secetă îndelungată foile lor se sucesc și poamele stau pe loc și nu se desvoaltă. Când vedem astfel de semne, pomul tânjește din cauza secetei și arde de dorul picurilor rătoritori. Inșe roua îl învîșează numai pe un timp scurt, vântul ori soarele uscă, cu repejune foaia umedă și chiar și o ploaie nu ajută mult. Iarba de sub pom sbea încurând apa de ploaie, reținându-o pentru sine. Inșuși pământul arat ori săpat, și fără plante, puțin se cunoaște din o singură ploaie. De câte-ori după o ploaie bună, vrînd să răsădești legume, la adîncime abia de un deget dăm de pământ uscat. Ce ploaie trebuie să fie aceea, care va străbate până la un metru adîncime!

Și totuși cât de lesnicioasă este udarea pomilor! Prin mijlocirea găurilor, de cari am vorbit, unde a fost vorba de gunoarea pomilor, udarea este aproape numai o jucărie. N'avem decât să turnăm bărbătește apă în aceste găuri. Bună e apa proaspătă de fântână, de rîu sau de ploaie, care stîmpără setea pomului mult mai bine chiar și decât ploile, cari învîșează mai mult frunzele, și și aceste în mod trecător, pe când udatul sus pomenit pătrunde la rădăcini și are înrîurîntă mai trainică și binefăcătoare. Pentru udat e foarte potrivită apa rămasă din spălatul hainelor, și vaselor, cum și ori-ce apă de săpun și leșie.

Udatul prin mijlocirea găurilor servește și ca mijloc de îngrășare. Din acest punct de vedere udatul și gunoitul pomilor stau în strînsă legătură unul cu altul.

Se știe, că rădăcinile plantelor nu se pot nutri cu petrii sau cu pământ vîrtos, ci pământul trebuie pregătit spre acest sfîrșit. Aceasta se întîmplă prin lumină, aer, căldură și apă..., cari într'un pământ împetrit pătrund numai foarte cu anevoie; pătrund însă mai ușor, dacă pământul se măruntă și deschide pe sama lor, și anume toamna săpîndu-se tot spațiul de sub coroana pomului și făcîndu-se gropile de jur împrejur, unde slujește marginea coroanei....

Prin cercări repetate oamenii au venit la încredințarea, că pomul se simte foarte bine dîndu-i-se prin numitele găuri de jur împrejur apa trebuincioasă.

Da, e ușor a da apă, unde aceasta se află la îndemîna, fie în fântână, fie în pîrâu sau rîu: însă sunt și multe astfel de grădini, unde ducerea apei trebuincioasă s'ar putea face numai cu greu și cu mari cheltueli... Și totuși și în casuri de aceste omul se poate ajuta cu puține cheltueli... Iată cum! În jurul pomilor se fac toamna sau primăvara găuri adînci de câte 50—70 centimetri. Marginea deasupra se răzuește, ca apa de zăpadă sau ploaie să-și afle mai cu înlesnire calea spre gaură. Cu chipul acesta după ori-ce ploaie mai sdravîna și primăvara cu prilejul topirii zăpezii se conduce apă din belșug la rădăcinile pomilor.

Firește că bunele urmări nu se pot cunoaște îndeplin numai decât în anul dintăiu; ci trebuie să avem puțină răbdare, urmînd a lucra și mai departe în mod stăruitor și cu plan. Sigur că nu ne vom căi...

Vor întrea, poate, unii din cetitori: cum se fac găurile, despre cari s'a vorbit aici de repetite-ori? Ele se fac cu ajutorul unui par de fer, de cari oamenii se folosesc în unele părți ale țării la facerea găurilor pentru parii de vie. Un bărbat voinic poate face într'o zi mulțime de găuri. Unii întrebunțază un sfredel anume de găurit, care însă, dînd de o peatră, ușor se poate rupe, în timpul din urmă se recomandă „Sfredelul thuringian...” pentru facerea găurilor în jurul pomilor.

(După: Foaia agricolă săsească din Sibiu).

Despre ținerea găinilor.

(Urmare și fine.)

Nutrirea găinilor este chiar așa de însemnată ca și adăpostirea lor. Mai sunt și acum unii, cari cred, că găinile trebuie să-și caute înseși hrana. Aceștia cu modul lor de cruțare, în loc de a câștiga, se păgubesc.

Găinile trebuie nutrite de câteva ori pe zi la ceasuri anumite. Astfel cu puțină osteneală și ceva hrană se poate ajunge la frumos câștig.

Ca nutremînt se dau găinilor de obicei bucate în grăunțe, cu toate-că în timpul din urmă s'a adevărit, că făina e mult mai potrivită, și îndeosebi peste iarnă. Nimic nu ajută așa bine ouatu neîntrerupt al găinilor în timpul iernii, ca nutremîntul căldicel gătit din făină opărită, și apă caldută de beut.

La noi găinile se nutresc mai mult cu grăunțe de cucuruz, cu toate-că găinile nimic nu urîsc așa îngrabă ca tocmai cucuruzul. Găinilor, cari umblă în liber, se poate da în măsură mai mică și cucuruz, nu însă neîntrerupt, pentru-că le pricinuește boale de ficat. Pentru cele puse la îngrășat e bună făina de cucuruz, dată în măsură mai mică, ear' pentru găinile ouătoare nu e potrivită.

Lucru firesc, că grăunțele, ce mai puțin se pot întrebunța spre alte scopuri, sunt cele mai potrivite pentru nutrirea găinilor. Mai rar se dă găinilor ovîs, ear' în unele locuri nu se obișnuiește de loc acest mod de nutrire; cu toate-că ovîsul este nutremîntul cel mai potrivit pentru găini. Adevărat, că la ovîs găinile nu se prea îmbulzesc la început, și dîndu-se ovîsul împreună cu alte grăunțe, pe el îl lasă în urmă; dar' se obișnuiesc îngrabă cu el. De aceea e de recomandat a se nutri găinile îndeosebi cu ovîs, ca fiind o hrană nu numai foarte bună, dar' în același timp și ieftină.

Grâul încă este un nutremînt foarte bun, dar' mai scump. Se și întrebunțază și el la nutrirea găinilor, mai cu samă grăunțele mici; nu însă cele mucezite sau altcum stricate.

Pe lângă cucuruz, orzul este cel mai obișnuit nutremînt al găinilor; el însă nu e așa nutritor ca ovîsul.

Săcara e mai bună decât orzul; ea se poate da deopotrivă, atât găinilor ouătoare cât și celor puse la îngră-

șat. La început găinile nici sęcara nu o mănăncă bucuros; dar' se obișnuiesc îngrabă cu ea.

Precum omului îi place bine schimbarea nutreimentului, mănăcând odată pâine, altă-dată mămăligă, odată lapte, altă-dată păpăradă, odată legume, altă-dată carne, și așa mai departe brânză, felurite zămuri cu carne, ș. a., tot așa le face bine și galițelor schimbarea nutreimentului. De aceea e bine a se da găinilor într'o zi un fel de grăunțe, într'alta alt fel, s. p. azi cucuruz, mâne orz, poimâne ovės, și așa mai departe. Nu ne-ar face asta nici osteneală mai multă, nici cheltueli mai mari.

Asupra culturai găinilor vom reveni. E timpul să introducem o economie mai înțeleaptă și în privința acestui ram economic de mare însemnătate pentru toate clasele societății omenești, pentru bogați și pentru sęcaci.

Cătră cetitori!

Rugăm cu toată stima pe onorații noștri abonenți și cetitori, să binevoiască a-și renouă abonamentul pe jumătatea a doua a anului de față. La numărul trecut am adans mandatele postale de lipsă. (Cei-ce au primit mandate postale, deși au plătit pe anul întreg, îl vor folosi altădată ori îl vor da la alt cineva, care ar dori a se abona).

Cei-ce sunt încă în restanță cu plata și pe jumătatea întâia a anului, să binevoiască a ne trimite datoria, pentru a ne coperi măcar o parte a însemnatelor spese ce avem cu edarea foii.

Administrația
„Bunul Econom“.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Români sîrguincioși. Cursurile administrative din anul trecut au scos la iveală în fiecare loc, unde s'au ținut, că tinerii români sunt dintre cei mai sîrguincioși și la aceste cursuri, ba că sunt și cei cari, ca percent, sunt mai cualificați pentru ele. Iată două dovezi: La Murēș-Oșorheiu din 71 de tineri cari au cercetat cursul, 22 erau Români, 49 neromâni. Intre cei 49 neromâni abia erau 4 maturisanți, ear' între cei 22 Români 14 maturisanți, toți cu purtări bune și sîrguincioși. Au și căștigat toți diploma de notari.

Români au fost: Ioan Magda, G. Bărbat, Traian Balomiri, Dumitru Pop, Eugen Tătar, Ioan Crișan, Petru Dămian, Ioan Cristian, George Ilia Koch, Nicolae Crăciun, Nicolau Buzea, Petru și Victor Florian (frați), Maxim Anghel, Zaharie Tatar sen, Zaharie Tatar iun., Pompiliu Turcu, Maximilian Radu, Maximilian Grecu, Octavian Opriș, Ioan Moldovan și Nicolau Tămaș.

Dintre ei numai unul a rămas să repeteze examenul în toamnă, de tot n'a căzut nici unul, deci toți tinerii români au absolvat cu bine cursul și azi au diplomele de notari la sine.

La Budapesta, printre alții asemenea s'au distins și 4 tineri români, cari au fost promovați de notari îndată ce au sîrșit cursul.

E bine și frumos ca tinerii noștri dela studii să-și dea totdeauna silințele a ieși dacă nu mai presus de neromâni, cel puțin alătura cu ei, căci în acest chip storc stimă față de sine înșiși, ba și de neamul lor.

Cununie. Dl. Dumitru A. Mosora și d-șoara Maria Turdășan, anunță celebrarea cununiei lor pe Duminecă în 28 Iulie n. 1901, la 4 ore p. m. în biserica mare din Seliște.

Dorim fericire noiei părechi!

Preot în Sebeș. Duminecă în 1/14 Iulie a fost la Sebeș alegerea de paroch în locul bătrânului Avr. David, răposat anul. tr.; a fost ales cu unanimitate dl. Avram David iun., directorul școalei capitale din Sebeș, fiu al răposatului.

Vaci lăptând miei. Se întemplă adesea și la animale, ca și la oameni, ca prin moartea mamei după nașterea puilor, aceștia să nu poată fi crescuți. Acolo unde sunt mai multe mame de aceeași specie, se pot da acela puii orfani, în lipsa acestor mame însă ce se poate face?

Revista engleză »The Farmer« spune, că mai mulți crescători de vite englezi au recurs la adopțiune (a trece puii la mame de soiu străin), încredințând puii orfani unei mame de altă specie.

Experiența s'a făcut într'o firmă dela West-Haddon și a reușit bine. A fost făcută cu miei, cari au fost dați să fie alăptați de o vacă. Față cu acest rezultat incurajator, s'a mărit numărul

mieilor dați până la șeșe. Vaca s'a purtat foarte bine cu copiii ei străini, nu numai că nu a lăsat mieii să o sugă, dar' i-a și lins și mângăiat, ca și cum ar fi fost ai ei. În felul acesta, mieii au crescut foarte bine.

Stipendiu pentru industrie de artă. În vederea importanței industriei de artă pentru înaintarea bunăstării poporului nostru, precum și a înclinațiunii și talentului acestuia pentru asemenea deprinderi, comitetul central al »Asociațiunii« din Sibiu, a decis în ședința din 6 Iunie a. c. ca să introducă în budgetul »Asociațiunii« pe anul 1902 și un stipendiu pentru industria de artă.

Jertfa trăsnetului. În mai multe comune din județul Argeș, România, trăsnetul a făcut numeroase jertfe. Astfel în comuna Stoilești trăsnetul a omorît pe locuitorul N. Pătrașcu, ear' în comuna Susani a omorît pe femeia Păuna Preduț. În comuna Cogealac din județul Tulcea trăsnetul a omorît pe locuitorul Filip Underist și pe doi fii ai sei. Un puternic trăsnet a sîrșmat cu desăvîrșire biserica din comuna Sperieteni, județul Dâmbovița

Balon, care se poate cârmui. Se depeșează din Paris, că aeronautul Dumont a construit un nou balon, cu care a sburat în cea mai mare siguranță spre turnul Eiffel, l'a încunjurat de cinci ori, apoi s'a întors repede și direct, de unde a plecat. Poporațiunea din quartierul Trocadero a rămas uimită de invenția lui Drumont.

Galanterie arabă. Un călător african istorisește, că într'un oraș din Orient, udându-și el într'o dimineață florile din fereastră, s'a scurs ceva apă și jos la stradă. Din întemplare apa atinsese fața unui Arab care se întinsese naintea ferestrei cât era de lung pe vatră și lenevise în modul acesta. Infuriat Arabul se ridica, privi spre fereastră și după-ce nu putu observa pe nime, deoare-ce cel alb să retrăsese, a zis cu emfasă următoarele: De ești om bătrân, te desconsider. De ești femeie bătrână, te iert. De ești june, te blastem. De ești domnișoară, îți mulțumesc.

Osemintele episcopului I. Leményi, mort înstrăinat, s'au desgroptat din cimiterul San-Marc din Viena, și s'au adus în săptămâna aceasta acasă în Blaj și s'au așezat în cripta dela biserica curții metropolitane, împreună cu ale celorlalți arhieri.

Cai pentru Transvaal. Precum sunt informate foile din Budapesta, un neguțator de cai din Sibiu a primit dela niște agenți englezi încredințarea, ca să lifereze 2000 de cai din Ardeal pentru Africa-sudică.

O plantă contra turbării. Când avem institute anume, firește că vom trimite pe oamenii mușcați de câne turbat, să-i altoească și să scape cu siguranță de turbare. Dar' pentru animale deocamdată ar fi de folos vre-un leac mai la îndemână. Colegiul medical din Chattanooga (Statele-Unite) face încercări cu planta numită acolo „Fierea pământului“. Se zice că tămăduiește pe cei mușcați de câni turbați, ba chiar că e bună împotriva mușcăturilor de șarpe.

Strade udate cu petrolu. În California s'a introdus în timpul mai nou udarea stradelor cu petrolu. Aceasta din socoteli sanitare, fiindcă pe stradele udate cu petrolu nu se face pulbere și țină. Efectul petrolului e atât de trainic încât e de ajuns a uda stradele de trei-ori pe an. În scopul acesta petrolul trebuie încălzit și cu cât mai multe ingrediente solide va avea, cu atât mai durabil îi e efectul. La udarea unei ulițe de un kilometru, pe lățime de 365 metri, trebuie 5500 litre de petrolu. În California 100 litre de petrolu costând numai patru cor., udarea nici e costisitoare. Mirosul neplăcut al petrolului se perde în câteva zile.

O statistică curioasă. Un dn. cu mult timp liber a compus despre un amic al său, mare fumător de țigări „virginia“, următoarea statistică. Amicul fumează câte 10—12 țigări la zi și pasiunea aceasta și-o are de vr'o 42 ani. În acest restimp el a fumate deci 153.400 țigări, a căror greutate ar fi 920 kilogr. și cari l'au costat 13.806 coroane. La aprinderea țigărilor a folosit 9023 cutii de chibrite, cari l'au costat 180 coroane. Lungimea unei

țigări „virginia“ fiind de 20½ centimetri, în cursul celor 42 ani, computați 10 ani viseți, amicul a fumate țigări în lungime de 315 klm., și dacă ar fi cu puțință facerea unei țigări așa de lungi, ea ar ajunge dela Budapesta până la Viena și îndărăt până la Fiume. Admițând însă că de fapt numai ⅔ din o țigară au fost fumate, ear' o treime a fost aruncată ca scrum, și atunci părțile fumate, îmbinate într'una ar forma o țigară de 210 klm. de lungă, pentru a cărei fumare (computând fumare neîntreruptă) omul ar avea lipsă de șase ani de zile.

O importantă descoperire industrială făcută în închisoare. Se scrie din Chicago, că un om din închisoarea din Jorva, anume Dawson, închis pe viață, a descoperit mijlocul de a întări oțelul. Chiar mai înainte de a fi judecat, Dawson se ocupa cu experiențe metalurgice și în temniță i-s'a permis să-și continue lucrările, cari fură încoronate de deplin succes. Se spune, că Dawson e în măsură să producă oțelul cu un preț mai mic decât oțelul comun! Câțiva bogați fabricanți din Chicago au constituit un sindicat pentru aplicarea invențiunii lui Dawson, și fac acum eforturi spre a obține slobozirea inventatorului.

Concertul din Geoagiu.

— 22 Iulie n. 1901.

Domnule Redactor!

Rugându-vă pentru puțin spațiu în coloanele foii d-voastre, dați-mi voe a Vă descrie în liniamente scurte decursul concertului și a petrecerii cu dans, ce s'a ținut la băile din Geoagiu în ziua de 21 Iulie n. a. c.

»Reuniunea de cântări din Orăștie« sub conducerea abilului seu dirigent, a dlui inv. Ioan Branga, a mai adaus și de astă-dată o zală de laudă la lanțul concertelor ce le arangează de un timp încoace.

Când îi vedeai pe bină pe acești tineri țerani și frumoase țerăncuțe îmbrăcați în frumosul lor port sərbătorec, inima-ți salta de bucurie, ear' ochii se perdeau în privirea pitorescului port al Orăștienilor.

În fruntea lor dirigentul, cu bățul de tact în dreapta și cu acordionul în stânga dă signalul, ear' corul mixt de

vre-o 50 persoane intonează piesa „Sum Român“ de Humpel. Aplause puternice erump după terminarea cântării.

Urmează punct 2, două coruri bărbătești executate de teologii: Popescu, Bena, Armean, Mihălțan, Ciocan și C.... În debutul acestor domni am observat o bună școală musicală, voci cultivate, executare fină și sentiment.

Punctul 3, „Hațegana“ a trebuit repetat atât a plăcut de mult.

La punct 4, corul la dorința expresă a publicului a trebuit să cânte afară de program „Ce faci Ioano“ de Dima, care a fermecat atât de mult, încât nici după repetiția ei publicul nu mai înceta cu aclamările la adresa compositorului și a cântăreților.

La punct 5, am auzit din nou în două piese vocile excelente ale domnilor sus ziși, cari la aplausele sgomotoase au răspuns și cu o a treia cântare.

La punct 6, dintre cele două coruri mixte de T. Popovici, a produs multă veselie îndeosebi cântecul comic „Mătușa Anghelușa“, care a și trebuit repetat.

Piesa cea mai bine reușită a fost ultima din program „Logojana“ de Vidu. Frumoasă atât ca text cât și ca melodie a plăcut foarte mult, și abia după-ce a fost de două ori executată, au încetat aplausele sgomotoase ce curgeau potop.

Cu aceasta partea musicală s'a terminat. A urmat partea socială, jocul, în care se aruncară toți cei buni de picioare, încheiând o horă mare și frumoasă, după care urmară celelalte ca de obicei.

Public mult și ales, cum rar s'a mai văzut la băile Din Geoagiu.

Petrecerea cu joc a durat până la 12 ore noaptea, când unii au plecat cătră — somn, ear' alții mai voinici au continuat până în zorile zilei.

Pe cât m'a impresionat de plăcut debutul corului țerănesc din Orăștie, pe atât am regretat, că între coriști n'am observat nici un membru din societatea inteligentă a Românilor orăștieni, afără de domnul Cornel Popescu, fost învățator acolo, care însă nu se mai ține de orăștieni, dar' care merită laudă că a rămas fidel corului, venind din depărtare pentru corul concertului.

Cât ar fi de frumos, când în jurul acestui cor s'ar grupa și societatea inteligentă formând o reuniune de cântări la fel cu cele de prin alte centre

românești; atunci cred, dirigentul ar lucra și mai cu drag, și cu mai puțină osteneală, căci a conduce un cor exclusiv țărănesc e greu, trebuie paciență de fer și forțe herculane, ca să ieși la isbândă.

Despre reușita materială a concertului cei îndreptățiți își vor da seama, aud că și aceea a fost frumoasă, peste 100 cor. profit curat. Reușita morală însă a fost desăvârșită. Laudă corului din Orăștie și harnicului dirigent I. Branga, care de ani îndelungați își jertfește chiar și sănătatea lucrând cu acest cor pe altarul culturii musicale a poporului din Orăștie.

N.

Ad. Nr. 441—1901.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de *invătătoare suplentă pentru lucru de mână* la școala civilă de fete a Asociațiunii se publică concurs.

Doritoarele de a ocupa acest post au să prezenteze următoarele documente:

- atestat de botez;
- document despre calificarea cerută prin legea statului pentru ocuparea posturilor de învățătoare la școlile civile;
- o arătare despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
- un atestat despre cunoștința în teorie și în praxă a lucrului de mână;
- să dovedească, că vorbesc bine românește și ungurește, eventual și nemțește.

Vor fi preferite acele concurente, cari, pe lângă calificarea din lucrul de mână mai au calificare și din oare-care categorie de studii, îndeosebi din grupul limbilor.

Invătătoarea suplentă primește o remunerație anuală de Cor. 600, solvită în rate lunare anticipative, și întreagă întreținerea în internat.

Invătătoarea angajată va avea să dea directoarei mână de ajutor la agendele internatului.

Postul este a se ocupa cu 1 Septembrie st. n. a. c.

Terminul de concurs expiră la 20 August st. n. a. c.

Din ședința comitetului central al Asociațiunii pentru lit. și cult. pop. rom., ținută în Sibiu la 11 Iulie 1901.

Soluția m. p.

Dr. Beu m. p.,
secr. II.

Convocare.

Despărțământul VII. Hațeg al „Asociațiunii pentru literatura română și

cultura poporului român“ își va ține adunarea cercuală ordinară, Duminecă la 11 August st. n. a. c. în biserica gr.-cat. din opidul Hațeg la 3 ore p. m. cu următorul

Program:

- Deschiderea adunării prin președinte.
- Raportul biroului prin secretar.
- Raportul cassarului despre starea cassei.
- Raportul bibliotecarului.
- Exmiterea a 3 comisiuni de 3 inși pentru censurarea raportului făcut de secretar, cassar și bibliotecar.
- Exmiterea unei comisiuni pentru înscrierea de membri noi și încasarea taxelor.
- Rapoartele comisiunilor exmise.
- Staverirea bugetului pe 1902.
- Alegerea și constituirea comitetului cercual pe un period de 3 ani, conform §-lui 34 din regulament.
- Disertațiuni ce sunt a se înainta directorului cel puțin cu 24 ore înainte de adunare.
- Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală la Sibiu.
- Eventuale propuneri, verificarea protocolului și închiderea adunării.

La această adunare sunt invitați cu stimă toți membrii din despărțământ, cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturii române.

Din ședința comitetului cercual al despărțământului VII. al „Asociațiunii“ ținută în Hațeg, la 21 Iulie 1901.

Nic. Nestor,
dir. desp.Dr. Gavriil Suciu,
secretar.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

288—1901. kir. végr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1898. évi Sp. I. 189/2 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt «Ardeleana» tpenztár javára Kezan Iuon lui Petru és társa ellen 130 kor. s jár. erejéig 1899. évi május hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 620 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák gazda-

sági épületek és eszközök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróóság 1901. évi V. 184/2 számú végzése folytán 130 kor. tőkekövetelés ennek 1893. évi november hó 11. napjától járó 8% kamatai, $\frac{1}{8}\%$ váltó díj és eddig összesen 84 kor. 76 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Mada községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközzésére 1901. évi július hó 29. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 15. napján.

RUSZULY IMRE

kir. bir. véghr.

Sz. 1828—1901.

Faeladás.

Nagy-Almás község határában (algyógyi járás) »La párau Markueszk« dülőben 9'68 hold bükkös, szállaserdő kihasználása engedélyeztetvén 1000 (egyezer) korona kikiáltási ár mellet, arra az árverés f. év és hó 31-én d. e. 10 órára a körjegyzői irodába (Nagy-Almás) kitűzetik.

Árverelők 10% bánatpénzt kötelesek az árverés vezetőjénél letenni, esetleg ajánlataikat hasonló összeggel avagy annak megfelelő értékpapírral ellátni.

Feltételek iránt értesülhetni: 1) Déván a m. kir. állami Erdőhivatalnál; 2) Szászvároson a m. kir. Erdőgondnokságnál; 3) Algyógyon Főszőlőgabirói hivatalnál, végül N.-Almás községelöljáróságánál.

A községi előljároság

N.-Almás, 1901. évi július hó 7-én

Szentiványi Elek
jegyző.Krompa Ilie
bíró.

Scărmănare de lână!

Subscrisul mi-am adus și așezat în Vinerea, la moara de firez, în capul din jos al comunei, **o mașină de sistemul cel mai nou pentru scărmănarea lânii.**

Lâna ese așa de frumos aleasă ca mătasa, și lucrul îl isprăvesc repede. Lucrez cu prețuri moderate de tot!

Dela 3 Aug. n. (Sâmbăta de după Sft. Ilie) încolo încep a veni la Orăștie cu căruța în fiecare Sâmbătă și adun lână dela cei-ce voesc a mi-o da spre scărmănare, o duc, li-o scarmăn și li-o aduc, la oraș, pentru numai câte 8 cr. kilo! Voiu sta la economul Bocoî, în capul orașului (spre stație).

Dacă cuiva i-s'ar perde din lână, eu sunt răspunzător și o plătesc.

Cei-ce din jurul Orăștiei aduc ei înșiși lâna la Vinerea, li-s'e face cu preț și mai mic, cu abia 6 cr. kilo.

Cu o cale fac cunoscut, că la mine se află deposit de **soânduri**, totodată că am și teasc de stors oleiu, așa că cine vrea, cu o cale până îi gat lâna, poate stoarce oleiul în piuă și teasc admirabil!

Aron Herlea
în Vinerea.

287—1901. kir. véghr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1898. évi Sp. I. 182/3 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz-és hit. intézet javára Kezán Iuon lui Niculae és t. ellen 142 kor. s jár. erejéig 1898. évi szeptember hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 668 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, lovak, sertések, szilva, buza stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi V. 185 számú végzése folytán 142 kor. tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 21. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 118 kor. 82 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Máda községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére 1901. évi július hó 29. napjának délelőtti 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 15. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bír. véghr.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000
(92) Depuneri: peste cor. 2.000.000. 30—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arândează și exarândează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biurul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

În timpul de vară

este mai consult, a
te aprovisiona, a-ți
completa și per-
fecționa diferitele
tipărituri.

Efectuiri de tipări-
turi moderne, fru-
moase și prețioase
se asigură prin

„Minerva“ inst. tipografic,
societate pe acții în Orăștie (Szászváros).